

# Orgazmus

Cseh Tamás

Semmi hiba,  
jó a haja,  
jó a lábhajlata.

Szembe benéz,  
egy szemmelverés  
mindkét szembogara.

És hozzá még ott a derekán  
az a csellószerű arány,  
mi ellen nekem  
nincs ellenszerem,  
már nem kaphatom hibán.

S rá még az is,  
hogy semmi hamis,  
jó a dumája is.

Én megveszem,  
és rá is teszem  
az összes lendületem.

Még a szex is megfelelő,  
az ágyban engem felemel ő,  
csak az a fura,  
hogy még nem volt soha,  
egy rendes orgazmusa.

Nahát ez a hiba  
nem volt soha  
nálam probléma még,

úgy voltam vele,  
ez a nő üzlete,  
s ha nem mondja be,  
én a magamét megcsinálom,  
s ha úgy érzi, hogy átvágom,  
szóljon nekem,  
- nahát ez most beszólt:

hogy "Jó vagy fiú,  
most ne légy hiú  
és magadhoz szigorú,

ez úgy komplikált,  
hogy a lelkemen át-  
hatva csinálj csudát.

Hát ujjaiddal nyúljál ide,  
aztán ide, most emide,  
és látsz majd csudát,  
a lelkemen át  
juttatsz tetőig el."

Nyúlva oda,  
aztán oda,  
aztán meg amoda,

jött a csuda,  
az orgazmusa,  
és azt mondta, hogy  
életében nem élt ilyet,  
és ezentúl engem szeret,  
hogy ezentúl csakis engem szeret...

Azóta értem lobog,  
most zuhanyozok  
és nézem tíz ujjamat.

Nézem hol a víz megtörik,  
a lábam közit,  
itt most melyik arat?

Hát úgy vagyunk most mi, férfiúk,  
hogy odanyúlunk, idenyúlunk,  
de mit ér az, ami kimarad,  
min megtörnek a vízsugarak?

Mert jó, ő tető,  
aztán én is tető  
és kész van mindakettő.

De mért képzelem,  
hogy ő van velem,  
miközben velem van ő.

Most énbennem ő  
vagy őbenne én,  
de hol van a mindakettő?  
De hol van a mindakettő?

Hol a mindakettő?!